

Zdravím, Mistryně.
Zdravím, jak se máte?
Mám se dobře.
Mám dvě otázky.
První je, ráda bych věděla
jestli si například zasvěcení
rozvíjí schopnost
mluvit telepaticky se zvířaty,
mohou ji objevit
nebo dokonce pracovat
jako komunikátor se zvířaty?
Jen je-li to nutné.
Jinak si to nechte pro sebe.
Hodně bychom se zaměstnali
odpovídáním na různé
všetečné otázky,
což by moc nepomohlo
zvířatům ani
těm, kteří o ně pečují.
Je-li to nutné, ano,
můžete to prozradit
a kdyby rádi pracovali
jako telepatičtí komunikátoři
se zvířaty, ano, proč ne.
Dobrá.
Někoho znáte?
Nebo jste to vy sama?
Někdy jsou okamžiky,
kdy si myslím,
že rozumím psům okolo
mne nebo mému psovi,
ale nejsem si jistá,
je-li to pravda.
Musíte si to ověřit se psem.
Musíte mu položit otázku,
kterou si můžete ověřit.
A pak pomalu, pomalu
získáte jistotu
a budete vědět, je-li to
pravda nebo ne.
Komunikujete také s jinými
zvířaty nebo jen
s vaším psem?
S mým psem jsem měla
několik takových okamžiků.
Když jdu
se psy jiných lidí,
někdy mám pocit,
že cítím, co říkají,
ale velice zřídka.

Například, byla jsem doma
a měla jsem hodně práce
na počítači a pak
přišla moje přítelkyně
a já jsem byla ve stresu,
protože jsem si myslela,
že musím dokončit
nějakou práci.
A pak přišla moje přítelkyně
a já jsem si myslela,
že brzy odejde
a byla jsem netrpělivá.
A nebyla jsem duší
přítomna, protože
jsem se chtěla vrátit
ke své práci.
A byla tam fenka
a ona si toho zřejmě všimla
a řekla:
„Hej“, řekla:
„Bud' na ni milá“.
Ale já jsem odpověděla:
„Víš, jsem ve stresu.
Ne, že bych nebyla milá,“
A ona řekla: „Dobrá.“
Ano.
Někdy jsme hodně ve stresu
a zapomeneme brát ohled
na jiné lidi,
například, ona přijela
z daleka, aby vás navštívila
nebo, že pro ni bylo něco
důležité nebo něco takového,
samozřejmě.
Psi vám to tedy připomínají,
to je správné.
I kdyby to nebyl pes,
kdo by vám to řekl,
je to správná připomínka.
To je pravda.
Ale možná, že to byl pes,
kdo vám to připomněl.
Ano, to si myslím.
Psi moc nemluví,
jen když je to nutné.
Zvířata nekecají
celý den jako my.
Jen když je to nutné,
něco vám odhalí
a to je správné.

Dobrá.
Jste tady šťastná?
Jsem velice šťastná,
že jsem tady, Mistryně.
Jsem za tu příležitost
velice vděčná.
Dobře.
Zdravím, Mistryně. (Ahoj.)
Jsem tak vděčný,
za vše co jste pro nás
a pro Zemi udělala.
Jsem každý den
velice šťasten, že jsem
vaším žákem a velice
si toho cením.
Cítím, že se stále musím
v mnoha ohledech zlepšovat.
Doufám, že se toho od vás
naučím ještě více.
Mohu být praktikujícím,
následovat Vás stále
ve vesmíru,
na jakýchkoli úrovních,
na jakékoli planetě.
Děkuji Vám, Mistryně.
Na mnoha úrovních,
ne na všech úrovních.
Na některé úrovně
nemůžete jít.
Kam mohou jít všichni
ostatní, tam můžete jít i vy.
Děkuji Vám, Mistryně.
Není zač!
Mistryně,
teď máme překvapení,
zábavný program.
Hodně jste nás inspirovala
vaší poezií, hudbou
a zpěvem.
Někteří naši bratři a sestry
by Vám rádi věnovali
nějaké písně
v jejich národním jazyce,
speciálně pro Vás.
Dobrá! To se mi líbí!
Skvělé! Děkujeme Vám.
Bravo!
Zdravím, Mistryně, tato píseň
je o Alláhovi. (Dobrá.)
Alláh je s námi.

Jsme v naprostém štěstí.
Nadešel den radosti.
Svět nám blahopřeje.
Svět je náš
a duše je povznesená.
Alláh je s námi, och!
Jsme v naprostém štěstí.
Alláh je s námi, och!
Jsme v naprostém štěstí.
Nadešel den radosti.
A svět nám blahopřeje.
Nadešel den radosti.
A svět nám blahopřeje.
Alláh je s námi, s námi,
s námi.
Svět je náš
a duše je rozjásaná.
Alláh je s námi, s námi,
s námi.
Děkuji Vám.
Děkuji Vám za to.
Mistryně, toto je italská píseň
a jmenuje se,
„Raggio di Sole,“
což znamená,
„Paprasek slunce“,
protože Vy jste slunce
našeho života, Mistryně.
Och, děkuji Vám, velice milé.
Vítej paprsku slunce
v této krajině
půdy a kamenů
s jezery bílými
jako sníh,
pod tvýma nohama
Vítej do této lásky
do tohoto karnevalu,
kde po tobě nikdo netouží,
kde ti nikdo nechce ublížit
Vítej paprsku slunce,
dám ti tužku na kreslení
a sklenku k rychlému pití
a další k pomalému pití
a úsměv, aby ses ochránil
a jeden cestovní pas
na daleké cesty
Vítej u tohoto okna,
na této klidné obloze,
při ranním hluku,

na tomto již plném světě,
lod' se vzdaluje,
všechna světla svítí,
vítej synu kohokoliv,
vítej v této zemi.
Děkuji Vám, Mistryně.
Velice dobré, velice dobré.
Moc děkuji.
Zdravím, Mistryně.
Šťastné díkuvzdání.
Rádi bychom zazpívali
čínskou píseň s názvem
„Vděčnost Vám.“
Je o tom,
že jste byla vždy s námi,
při každém kroku
našeho života, dokonce i
v nejtěžších chvílích.
A vše dobré v nás
pochází z Vás. Doufám,
že se Vám bude líbit.
Děkuji Vám.
To rušné podzimní období
měl jsem Vás,
abyste mě doprovázela,
bylo tedy snadné tím projít,
i těmi nejhoršími okamžiky.
V období chladných dní
jsem měl Vás, abyste
pokryla moje křehké srdce,
i v tom nejsmutnějším koutě.
Nemyslete si,
že skutečně nerozumím.
Vy jste mě hýčkala jako dítě.
Vyjadřuji vděčnost
nekonečnou vděčnost
Vyjadřuji vděčnost
nekonečnou vděčnost
Všechny dobré věci
v mém životě
začaly s Vámi.
Vyjadřuji vděčnost.
Děkuji Vám.
Děkuji, děkuji.
Zdravím, Mistryně. (Ahoj.)
Ráda bych zde
zazpívala píseň jménem
Tinh Hoài Hương
to znamená,
„Touha po jedné zemi.“

Ráda bych Vám ji
Mistryně věnovala.
Děkuji Vám.
Mé rodné město
má krásný kanál,
voda teče do dokonale
zformovaných polí,
vonící rýže sklízená
dvakrát ročně,
ó vesničané!
Pozdě v noci
šelest okouzlujících
rýžových rostlin
Mé rodné město
má dlouhé nábřeží.
Když vzdálený trh
večer zavře,
hnědá silueta
zrychlí svůj krok
na cestě domů.
Pod klenbou
z mladých bambusů
vycházející kouř
z ohně na vaření
zahřívá krajinu.
Když odtud odcházím,
chybí vám mladá vesničanka?
Když odtud odcházím, chybí
mi její okouzlující úsměv!
Někdo se navrací,
aby našel úsměv,
já si jen přeji pátrat
po době nevinnosti.
Děkuji Vám, Mistryně.
Děkuji Vám, velmi hezké!
Zapomněla jste na buvola.
Ano, to je
druhá část té písně.
Nezpívala jste,
„Tady je
milý starý buvol.“
Ano, zazpívám druhou část.
Ó rodné město!
Stín banyánu
halí děti
sluneční světlo svítí tiše
na lístečky
Klidní buvoli
odpočívají na kopci,
o čem sní?

Možná čekají, až
zahrají rytmickou melodii
na flétnu
Ó rodné město!
Vlasy stárnoucí
milované matky
šednou
ukolébavka vyvolává
vzpomínky na dětství
na její měkké náruči,
kde si dítě složí svoji hlavu
Tato představa je navždy
vtisknutá v mém srdci.
dychtím po mém
rodném městě
Přetrvávající
modrošedý kouř,
melancholie mého srdce
Změna večerního světla,
jásavý život
v tisíceronásobné lásce
Láska překlene svět!
Ráda bych se s Vámi o něco
podělila, Mistryně.
Dobrá, řekněte mi to.
Jsou to nějaké dobré zprávy,
které jsem dostala
od zasvěcených
v Au Lac (Vietnam),
o aulacké (vietnamské) opeře.
Říkali,
že si to velice užili
a že se jim moc líbí.
A nemohou se dočkat
každého čtvrtku,
aby se dívali na operu.
Všichni říkali,
že se jim to moc líbí.
A mnozí se dokonce
dívají na představení
několikrát denně.
Aulačtí (vietnamští)
zasvěcení říkají,
že mají z opery nejraději
tu část, kde zpíváte Vy,
Mistryně.
A nám se to také moc líbí.
Jen krátká.
Ano.
Zaspívala byste nám

ještě několik operních písní?
To byl jen vtip.
Tenkrát jsem byla se všemi
Vietnamci (Aulačany)
a víte, jak na mne
dělají nátlak
svou milující touhou
po nějaké vietnamské
(aulacké) písni,
zaspívala jsem jim tedy
jednu, ale ne teď.
Vážím si vaší milé pobídky,
ale možná jindy.
Potřebujeme živé obcenstvo,
možná.
Také musíme najít nějakou
dobrou aulackou operu.
Ne smutnou jako,
„Milostný vztah
Lan a Ðiêp”,
„Kdo klečí plačíc u chrámu?”
Můj Bože, ta je tak smutná.
Možná příště, ano?
Jindy.
Stejně, moc děkuji.
Miluji aulackou operu.
Miluji všechny písně,
miluji poezii,
miluji vietnamské tradice,
tradiční literaturu.
Miluji všechnu národní
literaturu, poezii a písně.
I lidem se líbí.
Mně se líbí.
Já se také těším
na každý čtvrtek, abych se
dívala na Buffalo (operu).
Děkuji Vám, Mistryně.
Je-li to pro svět,
pro širší obcenstvo,
měli bychom poskytnout
co nejkrásnější překlad.
Abychom také poctili
vietnamský jazyk,
který je velice,
velice hezký, pro mne
je to nejkrásnější
jazyk na světě.
Velice působivý,
velice pěvný, poetický,

velice romantický,
velice melodický.
Skutečně se dotkne
vašeho srdce,
když ho posloucháte.
Zvláště poezii,
nádherné, nádherné.
Miluji vietnamštinu.
Jsem si jistá, že všichni
milují svůj jazyk také.
Láska odovzdávaná si
navzájom,
velká ako oceán,
ó cestovateľ,
slzy ako ohromná rieka
prúdia k môjmu
mestu.
Keď som preč,
súžim po svojom meste!
Ó moje mesto!